

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

AFGØRELSER

EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING (EU) 2020/1836

af 14. maj 2020

om decharge for gennemførelsen af budgettet for Den Europæiske Unions agenturer for regnskabsåret 2018: resultater, økonomisk forvaltning og kontrol

EUROPA-PARLAMENTET,

- der henviser til sine afgørelser om decharge for gennemførelsen af budgettet for Den Europæiske Unions agenturer for regnskabsåret 2018,
- der henviser til Kommissionens rapport om opfølgningen på decharge for regnskabsåret 2017 (COM(2019) 334),
- der henviser til Revisionsrettens årsberetning om EU-agenturerne for regnskabsåret 2018, med agenturerens svar ⁽¹⁾,
- der henviser til Revisionsrettens Analyse nr. 07/2019: »Bæredygtighedsrapportering — Status i EU's institutioner og agenturer« (Kortfattet sags gennemgang), offentliggjort den 12. juni 2019,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 1, stk. 2, og artikel 208,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽³⁾, særlig artikel 68 og 70,
- der henviser til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1271/2013 af 30. september 2013 om rammefinansforordningen for de organer, der er omhandlet i artikel 208 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽⁴⁾, særlig artikel 110,
- der henviser til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/715 af 18. december 2018 om rammefinansforordningen for de organer, der er nedsat i henhold til TEUF og Euratomtraktaten og omhandlet i artikel 70 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽⁵⁾, særlig artikel 105,
- der henviser til forretningsordenens artikel 100 og bilag V,
- der henviser til udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender,
- der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0079/2020),

⁽¹⁾ EUT C 417 af 11.12.2019, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 328 af 7.12.2013, s. 42.

⁽⁵⁾ EUT L 122 af 10.5.2019, s. 1.

- A. der henviser til, at denne beslutning for hvert enkelt organ, der er omhandlet i artikel 208 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og i artikel 70 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046, indeholder de horisontale bemærkninger, der ledsager dechargeafgørelserne i henhold til artikel 110 i delegeret forordning (EU) nr. 1271/2013 og artikel 3 i bilag V til Parlamentets forretningsorden;
- B. der henviser til, at dechargemyndigheden inden for rammerne af dechargeproceduren understreger vigtigheden af yderligere at styrke konceptet om resultatbaseret budgettering, EU-institutionernes ansvarlighed og god forvaltning af menneskelige ressourcer;
1. understreger, at agenturerne har stor indflydelse på politikudformning, beslutningstagning og programgennemførelse på områder, der har afgørende betydning for europæiske borgere såsom sikkerhed, sundhed, forskning, økonomiske anliggender, frihed og retfærdighed; minder om betydningen af de opgaver, som agenturerne varetager, og deres direkte indvirkning på unionsborgernes hverdag; minder ligeledes om betydningen af agenturerens autonomi, særlig for reguleringsagenturerens vedkommende og for de agenturer, der har til opgave at foretage uafhængig indsamling af oplysninger; minder om, at de vigtigste årsager til, at agenturerne blev oprettet, var at de skulle drive EU-systemer, lette gennemførelsen af det europæiske indre marked og foretage uafhængige tekniske eller videnskabelige vurderinger; glæder sig i denne forbindelse over agenturerens gode samlede performance;
 2. glæder sig over de synlige fremskridt, som agenturerne har gjort i deres bestræbelser på at imødekomme de krav og henstillinger, der er kommet til udtryk i de årlige dechargeprocedurer; bemærker med tilfredshed, at Revisionsretten ifølge dens årsberetning om EU-agenturerne for regnskabsåret 2018 (»Revisionsrettens beretning«) har afgivet en revisionserklæring uden forbehold om rigtigheden af alle agenturerens regnskaber; bemærker desuden, at Revisionsretten har afgivet en erklæring uden forbehold om lovligheden og den formelle rigtighed af de indtægter, der ligger til grund for regnskabet, for alle agenturer; bemærker, at Revisionsretten har afgivet en erklæring uden forbehold om lovligheden og den formelle rigtighed af de betalinger, der ligger til grund for regnskabet, for alle agenturer med undtagelse af Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO); bemærker, at Revisionsretten for EASO har udstedt et grundlag for en erklæring med forbehold for så vidt angår resultaterne for regnskabsårene 2016 og 2017 med hensyn til betalingernes lovlighed og formelle rigtighed, men at Revisionsretten, når der ses bort fra virkningerne af regnskabsårene 2016 og 2017, er af den opfattelse, at de betalinger, der ligger til grund for regnskaberne for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2018, i alt væsentligt er lovlige og formelt rigtige; anerkender de fortsatte fremskridt, EASO har gjort med hensyn til gennemførelse af reformer og korrigerende handlingsplaner;
 3. bemærker, at 2018-budgetterne for de 32 decentrale EU-agenturer beløb sig til ca. 2 590 000 000 EUR i forpligtelsesbevillinger, hvilket svarer til en stigning på ca. 10,22 % i forhold til 2017, og til 2 360 000 000 EUR i betalingsbevillinger, hvilket svarer til en stigning på 5,13 % i forhold til 2017; bemærker endvidere, at omkring 1 700 000 000 EUR af de 2 360 000 000 EUR blev finansieret over Unionens almindelige budget, hvilket svarer til 72,16 % af agenturerens samlede finansiering i 2018 (72,08 % i 2017); konstaterer desuden, at omkring 657 000 000 EUR blev finansieret af gebyrer og afgifter og af direkte bidrag fra deltagende lande;
 4. minder om sin anmodning om at strømline og fremskynde dechargeproceduren med henblik på at træffe afgørelse om decharge i året umiddelbart efter det år, for hvilket der meddeles decharge, og afslutte dechargeproceduren inden for det år, der følger efter det pågældende regnskabsår; glæder sig i den forbindelse over den positive indsats, der er gjort, og det gode samarbejde med netværket af EU-agenturer (»netværket«) og de enkelte agenturer, og navnlig med Revisionsretten, hvilket viser, at der for deres vedkommende er et klart potentiale til at strømline og fremskynde proceduren; glæder sig over de fremskridt, der er gjort hidtil, og opfordrer alle relevante aktører til at fortsætte deres bestræbelser på at fremskynde proceduren yderligere;

Væsentligste risici konstateret af Revisionsretten og dennes anbefalinger

5. bemærker med tilfredshed, at Revisionsretten ifølge dens beretning mener, at den samlede risiko vedrørende rigtigheden af agenturerens regnskaber baseret på internationale regnskabsstandarder er lav, og at der tidligere kun er opstået få væsentlige fejl; bemærker imidlertid, at det stigende antal delegationsaftaler, hvorved Kommissionen overdrager specifikke yderligere opgaver og indtægter til agenturerne, skaber en udfordring med hensyn til at sikre ensartethed og gennemsigtighed i behandlingen af agenturerens regnskaber;

6. bemærker, at Revisionsretten ifølge dens beretning vurderer den samlede risiko vedrørende lovligheden og den formelle rigtighed af de indtægter, der ligger til grund for agenturernes regnskaber, til at være lav for de fleste agenturer og til at være mellemhøj for de delvist selvfinansierende agenturer, som er omfattet af specifikke forordninger om opkrævning og oppebærelse af servicegebyrer og bidrag fra økonomiske aktører eller samarbejdslande; bemærker, at Revisionsretten vurderer den samlede risiko vedrørende lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for agenturernes regnskaber, til at være mellemhøj og variere fra lav til høj for specifikke budgetafsnit; bemærker, at risikoen for afsnit I (personaleudgifter) generelt er lav, for afsnit II (administrationsudgifter) betragtes risikoen som mellemhøj, og for afsnit III (aktionsudgifter) betragtes risikoen for at variere fra lav til høj, afhængigt af det pågældende agentur og arten af dets aktionsudgifter; påpeger, at store risici normalt relaterer til offentlige udbud og udbetaling af tilskud, hvilket der bør tages hensyn til, når Revisionsretten træffer afgørelse om en stikprøve af fremtidige kontroller og revisioner;
7. bemærker, at risikoen vedrørende forsvarlig økonomisk forvaltning ifølge Revisionsrettens beretning er mellemhøj og hovedsagelig knytter sig til informationsteknologi (IT) og offentlige udbud; beklager, at IT og offentlige udbud fortsat er områder, der har tendens til at være fejlbehæftede; gentager sin opfordring til Kommissionen om at sørge for yderligere uddannelse og udveksling af god praksis for agenturernes enheder med ansvar for udbud;
8. understreger, at nødvendigheden af at have særskilte administrative strukturer og procedurer for hvert agentur udgør en iboende risiko for administrativ ineffektivitet, og opfordrer indtrængende agenturerne til at styrke tematisk gruppering og samarbejde efter politikområde for at sikre harmonisering og en effektiv ressourcodeling; opfordrer agenturerne til at gøre en yderligere indsats for at udvide omfanget af deres fælles tjenester og dermed forbedre effektiviteten og omkostningseffektiviteten af deres procedurer;
9. fremhæver det problem, at dobbelte operationelle og administrative hjemsteder ikke giver agenturerne operationel merværdi, og tilskynder til yderligere tiltag for at begrænse ineffektiviteten; tilskynder agenturerne til at være samplaceret, idet de koncentrerer sig om deres specifikke politikområder; bemærker, at det er Kommissionen, der har ansvaret for at fremsætte forslag vedrørende mulige fusioner, lukninger og/eller overførsler af opgaver;
10. bemærker, at det fremgår af Revisionsrettens beretning, at der på grundlag af bemærkninger fra tidligere år og som følge af den kendte udvikling i EU-politikker på bestemte områder er identificeret en høj risiko vedrørende medlemsstaternes samarbejdsniveau for nogle agenturer, nemlig Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex), EASO og Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA); gentager sin opfordring til Kommissionen om at sætte disse spørgsmål på Rådets dagsorden med henblik på at få styrket medlemsstaternes samarbejde;
11. anerkender, at et effektivt, virkningsfuldt og fejlfrit arbejde i agenturerne hænger tæt sammen med et tilstrækkeligt niveau af finansiering til at dække deres operationelle og administrative aktiviteter;

Budgetmæssig og økonomisk forvaltning

12. noterer sig netværkets svar til støtte for Parlamentets opfordring til at give EU-institutionerne konstruktiv feedback inden for rammerne af forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme for perioden efter 2020, og at hvert enkelt agentur blev opfordret til at foretage en analyse af Kommissionens forslag til den flerårige finansielle ramme 2021-2027; anerkender den flerårige finansielle rammes store betydning for agenturernes budgetlægning og opfordrer dem til fortsat at undersøge nye finansieringskilder som supplement til de eksisterende bidrag fra EU-budgettet;
13. bemærker, at detaljeringsgraden i de reviderede beretninger om budgetgennemførelsen i visse agenturer afviger fra den i flertallet af agenturerne, hvilket viser, at der er behov for klare retningslinjer for agenturernes budgetrapportering; anerkender den indsats, der er gjort for at sikre konsekvens med hensyn til præsentation og aflæggelse af regnskaberne; bemærker, at der igen i år er uoverensstemmelser i oplysninger og dokumenter, som agenturerne har offentliggjort, navnlig vedrørende personaletal, herunder i beretninger om stillingsfortegnelsen (besatte stillinger eller det højeste antal stillinger, som var godkendt i henhold til EU-budgettet); noterer sig netværkets svar om, at det følger Kommissionens retningslinjer, som blev revideret som følge af delegeret forordning (EU) 2019/715 og vedtaget den 20. april 2020; gentager endvidere sin opfordring til Kommissionen om i de kommende år automatisk at forsyne dechargemyndigheden med de officielle budgettal (i forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger) og personaletal (stillingsfortegnelse, kontraktansatte og udstationerede nationale eksperter pr. 31. december i det pågældende år) for de 32 decentrale agenturer;

Performance

14. opfordrer agenturerne og Kommissionen til at videreudvikle og anvende princippet om resultatbaseret budgettering, til konsekvent at søge de mest effektive metoder til at skabe merværdi og til at undersøge eventuelle muligheder for at gøre ressourcforvaltningen mere effektiv; noterer sig Revisionsrettens forslag om, at offentliggørelse af agenturbudgetter opstillet efter aktiviteter ville gøre det muligt at kæde ressourcerne sammen med de aktiviteter, de anvendes til, og ville lette tildelingen af budgetmidler og effektiviteten samt begrænse unødvendige udgifter;
15. bemærker med tilfredshed, at netværket blev oprettet af agenturerne som en samarbejdsplatform til at styrke agenturerens synlighed, identificere og fremme effektivitetsgevinster samt tilføre merværdi; anerkender netværkets merværdi i dets samarbejde med Parlamentet og glæder sig over dets bestræbelser på at koordinere, indsamle og konsolidere aktioner og oplysninger til gavn for Unionens institutioner; glæder sig endvidere over netværkets vejledning til agenturerne for så vidt angår deres bestræbelser på at optimere deres kapacitet til at planlægge, overvåge og rapportere om resultater, budget og anvendte ressourcer;
16. bemærker med tilfredshed, at nogle agenturer reelt samarbejder i henhold til deres tematiske gruppering, (f.eks. agenturer inden for retlige og indre anliggender ⁽⁶⁾ og de europæiske tilsynsmyndigheder ⁽⁷⁾); opfordrer andre agenturer til at øge samarbejdet med hinanden, hvor det er muligt, ikke alene om etablering af fælles tjenester og synergier, men også inden for deres fælles politikområder; bemærker, at flertallet af agenturerne har fokus på og stræber efter at styrke synergier og dele ressourcer; bemærker, at netværket har oprettet et onlinekatalog over fælles tjenester, (hovedsagelig IT-tjenester), og at der i 2018 blev udviklet et pilotprojekt til at overvåge anvendelsen af og fordelene ved fælles tjenester, og at dette i 2019 blev udvidet til at omfatte alle fælles tjenester;
17. noterer sig, at der ifølge Revisionsrettens beretning blev gjort visse fremskridt i 2018 med hensyn til indførelsen af Sysper2 (det værktøj, som Kommissionen har udviklet til forvaltning af menneskelige ressourcer) idet yderligere fem agenturer tilsluttede sig det i 2018; bemærker imidlertid, at fremskridtene i dets gennemførelse varierer, som følge af at projektet er komplekst, og at hvert enkelt agenturer har sine egne særlige karakteristika; opfordrer derfor Kommissionen til at bistå med at sikre, at værktøjet anvendes korrekt; bemærker endvidere, at der også var gjort gode fremskridt med indførelsen af e-udbud; bemærker imidlertid, at en række agenturer stadig er i gang med at indføre de værktøjer til elektronisk fakturering, som Kommissionen har udviklet;
18. udtrykker sin bekymring over det faktum, at kun ét EU-agentur, Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret, offentliggør en bæredygtighedsrapport; opfordrer alle agenturer til fuldt ud at integrere bæredygtighed i deres rapporteringsoplysninger, offentliggøre bæredygtighedsrapporter, der dækker både organisationens drift og de gennemførte operationer, og sikre pålideligheden af bæredygtighedsrapporteringen gennem revision;
19. understreger, at EU-agenturer i forbindelse med udøvelsen af deres aktiviteter skal lægge særlig vægt på at sikre forenelighed med EU-retten, efterlevelse af proportionalitetsprincippet og overholdelse af de grundlæggende principper for det indre marked;
20. tilskynder agenturerne til at stræbe efter udvikling af en sammenhængende politik for digitalisering af deres tjenester;

Personalepolitik

21. bemærker, at de 32 decentrale agenturer i alt beskæftigede 7 626 tjenestemænd, midlertidigt ansatte, kontraktansatte og udstationerede nationale eksperter i 2018 (7 324 i 2017), hvilket svarer til en stigning på 3,74 % i forhold til det foregående år;
22. bemærker, at i 2018 på det øverste ledelsesniveau opnåede seks agenturer en ligelig kønsfordeling, fire agenturer opnåede en god kønsfordeling, hvorimod der ikke var nogen ligelig kønsfordeling i 14 agenturer (i ét af dem var der kun mandlig repræsentation); opfordrer agenturerne til at øge deres bestræbelser på at opnå en bedre kønsfordeling blandt de ledende medarbejdere;

⁽⁶⁾ Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex), Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA), Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO), Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder (EIGE), Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (EMCDDA), Den Europæiske Unions Agentur for Uddannelse inden for Retshåndhævelse (Cepol), Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol), Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) og Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust).

⁽⁷⁾ Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA), Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA).

23. bemærker endvidere, at der i 2018 var en ligelig kønsfordeling i bestyrelsen i tre agenturer, en god kønsfordeling i seks agenturer, hvorimod der ikke var nogen god kønsfordeling i 21 agenturer (i ét af dem var der kun mandlig repræsentation); anmoder medlemsstaterne og de relevante organisationer, der deltager i bestyrelser, om at være opmærksomme på nødvendigheden af en bedre kønsfordeling, når de udpeger deres repræsentanter til disse organer;
24. bemærker, at kun ét agentur, Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA), har indberettet en ligelig kønsfordeling for både den øverste ledelse og bestyrelsen; glæder sig over denne bedrift og opfordrer de øvrige agenturer til at følge dette gode eksempel;
25. noterer sig oplysningerne fra agenturerne om kønsfordelingen i den øverste ledelse og i bestyrelser og bemærkningerne fra nogle agenturer om, at de ikke har nogen øverste ledelse ud over den administrerende direktør; anmoder i denne forbindelse om, at agenturerne fremover fremlægger data for alle kategorier af ledende medarbejdere;
26. opfordrer agenturerne til at udvikle en langsigtet politisk ramme for menneskelige ressourcer, som ser på balancen mellem arbejdsliv og privatliv for deres medarbejdere, livslang vejledning og karriereudvikling, ligelig kønsfordeling, telearbejde, ikkeforskelsbehandling, geografisk balance og rekruttering og integration af personer med handicap;
27. noterer sig konklusionen i Revisionsrettens beretning om, at den efter sin kortfattede sags gennemgang i 2017 om, hvordan agenturer havde gennemført deres forpligtelse til at nedbringe antallet af stillinger i deres stillingsfortegnelser med 5 % i perioden 2014-2018, konkluderede, at nedbringelsen på 5 % var blevet gennemført, om end med visse forsinkelser;
28. bemærker, at nogle af agenturerne står over for en udfordring med ikke at have tilstrækkeligt personale, især når de får pålagt nye opgaver, uden at de samtidig får yderligere personale til at gennemføre de pågældende opgaver, og at dechargemyndigheden specifikt er bekymret over de vanskeligheder, som visse agenturer oplever i forbindelse med ansættelse af kvalificeret personale i bestemte lønklasser, hvilket er til hinder for agenturerens overordnede resultater og nødvendiggør, at der beskæftiges eksterne aktører;
29. anerkender de skridt, som agenturerne har taget i retning af at skabe et miljø uden chikane såsom den supplerende uddannelse af personale og ledelse samt indførelsen af fortrolige rådgivere; opfordrer agenturer, der endnu ikke har indført sådanne foranstaltninger, til at gøre det, og opfordrer agenturer, der har modtaget chikanerelaterede klager, til at opprioritere behandlingen af disse;
30. noterer sig, at agenturerne løbende overvåger og vurderer deres personaleniveauer og deres behov med hensyn til yderligere menneskelige og finansielle ressourcer, og at de fremsætter relevante anmodninger, hvor det er nødvendigt; anerkender, at sådanne anmodninger bør gøres til genstand for en bredere interinstitutionel proces, således at ressourceniveauerne svarer til agenturerens opgaver og ansvarsområder;
31. understreger vigtigheden af at have en politik for personalets trivsel; understreger, at agenturerne bør sørge for ordentlige arbejdsvilkår af høj kvalitet for alle medarbejdere;
32. noterer sig på baggrund af Revisionsrettens beretning, at betalingerne i dens stikprøver viser en tendens til at kompensere for mangel på eget vedtægtsomfattet personale med eksternt personale (navnlig IT-konsulenter), der indimellem arbejder i agenturerne, og omfatter brugen af kontraktansatte og vikarer; noterer sig endvidere, at fem agenturer benyttede sig af vikarer fra registrerede vikarbureauer, men ikke overholdt alle reglerne i både Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/104/EF⁽⁸⁾ og den respektive nationale ret (f.eks. for så vidt angår vikarernes arbejdsvilkår); bemærker, at tre agenturer anvendte kontrakter om levering af IT og andre konsulenttjenester, som var formuleret og/eller gennemført på en måde, der i praksis kunne føre til, at der blev stillet vikarer til rådighed (»mise à disposition«), snarere end til levering af klart specificerede tjenesteydelser eller produkter som krævet i direktiv 2008/104/EF, i personalevedtægten og i de sociale og beskæftigelsesmæssige bestemmelser, hvorved de pågældende agenturer blev udsat for juridiske og omdømmemæssige risici; opfordrer netværket til at indføre en generel politik om ikke at erstatte fastansatte medarbejdere med mere bekostelige eksterne konsulenter;
33. noterer sig med bekymring Revisionsrettens konklusioner om, at vikaransatte i visse agenturer har dårligere arbejdsvilkår end arbejdstagere, der er ansat direkte af agenturet; bemærker, at vikarer i henhold til direktiv 2008/104/EF og den nationale arbejdsret i adskillige medlemsstater skal have samme arbejdsvilkår som personale, der er ansat direkte af brugervirksomheden; opfordrer de pågældende agenturer til at analysere arbejdsvilkårene for deres vikarer og sikre, at de er i overensstemmelse med EU-retten og national arbejdsret;

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/104/EF af 19. november 2008 om vikararbejde (EUT L 327 af 5.12.2008, s. 9).

34. noterer sig det meget lave antal whistleblowersager i EU-agenturer, hvilket giver anledning til bekymring om, at medarbejderne ikke er bekendt med de eksisterende regler, eller om manglende tillid til systemet; opfordrer til, at alle EU-agenturers politikker for beskyttelse af whistleblowere bringes i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937⁽⁹⁾; opfordrer indtrængende agenturerne til effektivt at anvende deres etablerede interne regler eller retningslinjer om whistleblowing og opfordrer de agenturer, der stadig er ved at vedtage sådanne regler, til at gøre dette uden unødigt forsinkelse;
35. opfordrer alle agenturer til at oplyse om deres årlige personaleudskiftning og det gennemsnitlige fraværsniveau grundet sygeorlov og til klart at angive, hvilke stillinger der var besat pr. 31. december i det pågældende år, for at sikre sammenlignelighed mellem de forskellige agenturer;
36. gentager sin opfordring til Kommissionen om at tage op til fornyet overvejelse, hvordan lønkoefficienten for ansatte, der arbejder i forskellige medlemsstater, beregnes med det formål at sikre en bedre geografisk balance for personalet i agenturerne;
37. bemærker med bekymring, at anvendelsen af lave justeringskoefficienter på personalelønninger kan skabe vanskelige situationer, som kan hæmme et agents evne til at udføre sine daglige opgaver effektivt og kan føre til en høj grad af personaleudskiftning; understreger, at agenturer i lande, hvor der anvendes en lav justeringskoefficient, bør modtage yderligere støtte fra Kommissionen til gennemførelse af supplerende foranstaltninger med henblik på at gøre dem mere attraktive for nuværende og fremtidige medarbejdere, såsom ved at der etableres Europaskoler og andre faciliteter; opfordrer Kommissionen til at vurdere virkningen og bæredygtigheden af at anvende lønkorrektionskoefficienter i fremtiden;
38. bemærker, at de fleste agenturer ikke offentliggør deres stillingsopslag på Det Europæiske Personaleudvælgelseskontors websted; noterer sig bekymringen vedrørende høje oversættelsesudgifter; glæder sig i den sammenhæng over jobopslagstavlen for agenturerne, der blev lanceret af og vedligeholdes af netværket, og opfordrer alle agenturer til at udnytte denne platform;
39. tilskynder de EU-agenturer, der ikke har en strategi for grundlæggende rettigheder, til at overveje at vedtage en, herunder at lave en henvisning til grundlæggende rettigheder i en adfærdskodeks, der kan fastsætte personalets pligter og uddannelse; anbefaler, at der bør gennemføres effektive forebyggelsespolitikker og findes effektive procedurer med henblik på at løse chikaneproblemer;

Udbud

40. noterer sig med bekymring, at der ifølge Revisionsrettens beretning blev konstateret problematiske forhold i form af overdreven afhængighed af kontrahenter, eksterne konsulentfirmaer og vikarer, anvendelse af uhensigtsmæssige tildelingskriterier og indgåelse af kontrakter med tilbudsgivere, der havde afgivet unormalt lave tilbud uden rimelig begrundelse; bemærker, at flere agenturer i udstrakt grad har outsourcet regelmæssige aktiviteter og lejlighedsvis kerneaktiviteter, hvilket svækker den interne ekspertise og kontrol med kontraktgennemførelse, og giver svagheder i udbudsproceduren, som kan være til hinder for en fair konkurrence og opnåelsen af mest mulig værdi for pengene i forbindelse med udbud; anbefaler en passende balance mellem pris og kvalitet, når der tildeles kontrakter, et optimalt design af rammekontrakter, berettigede formidlingstjenester og anvendelse af detaljerede rammekontrakter; bemærker, at rammekontraktbetingelserne om levering og vedligeholdelse af IT-udstyr for seks agenturers vedkommende var svage, da de gjorde det muligt at købe varer, der ikke udtrykkeligt var nævnt i kontrakten, og som ikke var omfattet af en oprindelig konkurrencemæssig procedure, og også gav kontrahenten mulighed for at opkræve gebyrer på priser for varer, der var købt hos andre leverandører; bemærker, at selvom agenturer ikke har beføjelse til at ændre de grundlæggende kontraktuelle ordninger, tjekkede de tilhørende forudgående kontroller ikke nøjagtigheden af de gebyrer, som kontrahenten opkrævede; opfordrer alle Unionens agenturer og organer til nøje at overholde reglerne for offentlige udbud; understreger, at digitalisering er en stor slået mulighed for agenturer til at øge effektiviteten og gennemsigtigheden, herunder på udbudsområdet; opfordrer derfor alle agenturer og organer til hurtigt at færdiggøre og gennemføre systemer til e-udbud, elektronisk afgivelse af tilbud, e-fakturering og e-formularer til offentlige indkøb; anmoder Kommissionen og agenturerne om hurtigst muligt at tage skridt vedrørende de nødvendige forbedringer i enheder med ansvar for udbud under hensyntagen til, at problemet fortsat består og skal håndteres systematisk;

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (EUT L 305 af 26.11.2019, s. 17).

41. mener, at Unionens agenturer, organer og institutioner skal gå forrest med et godt eksempel med hensyn til gennemsigtighed; opfordrer derfor til offentliggørelse af fuldstændige lister over kontrakter, der er tildelt gennem offentlige udbudsprocedurer, herunder kontrakter under den lovbestemte tærskel på 15 000 EUR;
42. noterer sig, at de decentrale agenturer og andre organer, sammen med de otte EU-fællesforetagender, presser på for at opnå øget administrativ effektivitet og stordriftsfordele gennem en øget anvendelse af fælles udbudsprocedurer; bemærker imidlertid, at forsøgene på afholdelse af fælles udbud, trods en lovende tendens, ikke altid har været vellykkede, f.eks. som følge af utilstrækkelige markedsanalyser;

Forebyggelse og håndtering af interessekonflikter samt gennemsigtighed

43. noterer sig, at der den 2. april 2019 på anmodning fra Parlamentets Udvalg for Andragender blev afholdt en workshop med titlen »Interessekonflikter — Integritet, ansvarlighed og gennemsigtighed i EU's institutioner og agenturer«, på hvilken der blev redegjort for de foreløbige resultater af et kommende undersøgelse om interessekonflikter og EU-agenturer; beklager, at undersøgelsen, der skulle have været fremlagt i juli 2019, først blev offentliggjort i januar 2020; bemærker, at denne undersøgelse giver et samlet overblik over og en analyse af politikkerne til at undgå interessekonflikter i de forskellige agenturer, og at den også indeholder anbefalinger for så vidt angår forbedret kontrol af politikker vedrørende interessekonflikter i agenturerne; opfordrer netværket til at aflægge rapport til dechargemyndigheden om udviklingen i anvendelsen af regler og politikker vedrørende interessekonflikter og eventuelle ændringer i bestemmelserne i sådanne regler eller politikker;
44. noterer sig med bekymring, at ikke alle EU-agenturer og -organer på deres respektive websteder har offentliggjort interesseerklæringerne for medlemmer af bestyrelser, ledende medarbejdere og udstationerede eksperter; beklager, at visse agenturer stadig offentliggør erklæringer om, at der ikke foreligger interessekonflikter; understreger, at det ikke er op til bestyrelsesmedlemmerne eller lederne selv at erklære, at der ikke foreligger interessekonflikter; opfordrer til, at der indføres en fælles model for interesseerklæringer for alle agenturer; understreger, at det er vigtigt at oprette en uafhængig etisk instans til at vurdere interessekonflikter og svingdørsituationer i alle Unionens institutioner, agenturer og andre organer; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre, at alle udstationerede eksperter offentliggør deres respektive interesseerklæringer og CV'er på de respektive agenturers websteder;
45. gentager, at en utilstrækkeligt detaljeret politik vedrørende interessekonflikter kan medføre tab af et agents troværdighed; fastholder, at udgangspunktet for alle disse politikker er indgivelsen af regelmæssige og tilstrækkeligt detaljerede interesseerklæringer; understreger i denne forbindelse, at en overgang til positive interesseerklæringer i stedet for erklæringer om fravær af interessekonflikter ville give mulighed for en mere omfattende kontrol; understreger, at EU-agenturer endvidere bør have en mekanisme til screening for interessekonflikter, der er proportionel i forhold til det pågældende agents størrelse og funktion;
46. opfordrer alle agenturer til at deltage i den interinstitutionelle aftale om åbenhedsregistret for interesserepræsentanter, som i øjeblikket er genstand for forhandlinger mellem Kommissionen, Rådet og Parlamentet;
47. finder det beklageligt, at der stadig ikke er nogen klare retningslinjer, og at der ikke er nogen konsolideret politik for svingdørsproblematikken; understreger, at dette spørgsmål er af afgørende betydning, navnlig for de agenturer, der arbejder med industrier; opfordrer Kommissionen til at indføre strengere regler, bedre kontrol og klarere retningslinjer for afkølingsperioder for afgangspersonale samt andre foranstaltninger i forbindelse med svingdørsproblematikker;
48. glæder sig over, at de fleste agenturer, undtagen Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer (CdT), og Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) har retningslinjer for aktindsigt i dokumenter; bemærker imidlertid, at CdT forventer at få indført retningslinjer, og at eu-LISA vil udarbejde interne regler for, hvordan anmodninger om aktindsigt i offentlige dokumenter skal behandles, og bestræber sig på at vedtage dem i 2020;
49. gentager sin bekymring over, at agenturer, der modtager en stor del af deres indtægter i form af gebyrer betalt af industrien, er mere udsatte for risikoen for interessekonflikter og problemer med deres faglige uafhængighed; opfordrer agenturerne og Kommissionen til at mindske afhængigheden af gebyrer for industrien;
50. gentager sin opfordring til agenturerne om at gennemføre en omfattende og horisontal politik for at undgå interessekonflikter og til at anvende ECHA's uafhængighedspolitik som bedste praksis-model og et eksemplarisk system til overvågning og forebyggelse af eventuelle interessekonflikter; tilskynder alle agenturer til at oprette et rådgivende udvalg om interessekonflikter;

Interne kontroller

51. anerkender Revisionsrettens bemærkning om, at agenturer ved anvendelsen af interinstitutionelle kontrakter fortsat er ansvarlige for anvendelsen af principperne for offentlige udbud i forbindelse med deres specifikke køb, og at agenturerens interne kontrol skal sikre, at de overholdes;
52. noterer sig, at bestyrelserne i 29 agenturer ved udgangen af 2018 havde vedtaget Kommissionens reviderede ramme for intern kontrol, og at 15 agenturer også rapporterede om gennemførelsen heraf; opfordrer til, at alle agenturer vedtager og gennemfører rammen for intern kontrol for at tilpasse kontrolstandarderne til de højeste internationale standarder og sikre, at den interne kontrol understøtter beslutningstagningen effektivt og virkningsfuldt;
53. noterer sig på baggrund af Revisionsrettens beretning, at nogle agenturer ikke har politikker, der definerer deres følsomme stillinger og den tilhørende risikobegrænsende kontrol (som har til formål at mindske risikoen for misbrug af de beføjelser, der delegeres til ansatte, og som bør være et standardelement i den interne kontrol); opfordrer derfor indtrængende disse agenturer til at vedtage sådanne politikker;

Andre bemærkninger

54. noterer sig på baggrund af Revisionsrettens beretning, at de agenturer, der tidligere havde base i London (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) og Det Europæiske Lægemedelagentur (EMA)), blev flyttet væk fra Det Forenede Kongerige i 2019, og at der i deres regnskaber er hensat midler til de dermed forbundne flytteomkostninger; bemærker endvidere, at Revisionsretten for EMA's vedkommende henviste til et efterspil på agenturets lejeaftale og til afgørelsen fra High Court of Justice (England & Wales); noterer sig eventualforpligtelsen på 465 000 000 EUR efter indgåelsen af den nye fremlejeaftale og usikkerheden om det samlede tab af personale efter flytningen; bemærker endvidere med bekymring, at Revisionsretten også henviste til mulige fald i indtægterne efter Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen;
55. glæder sig over Revisionsrettens Analyse nr. 07/2019: »Bæredygtighedsrapportering: Status i EU's institutioner og agenturer« (Kortfattet sags gennemgang), offentliggjort den 12. juni 2019; gentager sine konklusioner om, at de oplysninger, der indsamles eller offentliggøres, hovedsagelig vedrører, hvordan organisationens drift påvirker bæredygtigheden (såsom dens interne papir- eller vandforbrug), snarere end hvordan der er taget hensyn til bæredygtighed i den overordnede strategi og aktiviteterne; understreger, at en sådan internt fokuseret rapportering ikke omfatter de spørgsmål, der er mest væsentlige for en organisation; opfordrer alle agenturer til at gøre status over den negative indvirkning, deres aktiviteter har på bæredygtigheden, og til at medtage dette i deres bæredygtighedsrapportering på en strukturel måde;
56. opfordrer kraftigt agenturerne til at gennemføre Revisionsrettens anbefalinger;
57. understreger, at der er et presserende behov for at målrette agenturerens fokus mod formidling af resultaterne af deres forskning og arbejde til den brede offentlighed og at henvende sig til offentligheden via sociale medier og andre mediekanalet for at øge opmærksomheden om deres aktiviteter; minder om borgernes generelle mangel på kendskab til agenturerne, selv inden for det land, hvor de er baseret; opfordrer agenturerne til at henvende sig mere effektivt og regelmæssigt til offentligheden;
58. understreger de eventuelle negative virkninger, Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union kan få for agenturerens organisation, operationer og regnskaber, navnlig for så vidt angår reduktion af direkte bidrag; opfordrer indtrængende Kommissionen til at udvise størst mulig omhu, når den håndterer risikoforebyggelse og risikobegrænsning for agenturerne;
59. glæder sig over oprettelsen af Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed, hvis oprettelsesforordning trådte i kraft i marts 2018, og som indledte sin virksomhed i oktober 2019; fremhæver, at det er nødvendigt at sikre, at der afsættes tilstrækkelige finansielle midler til dens oprettelse; insisterer på, at finansieringen ikke må findes ved at omfordele bevillinger fra de andre agenturer for beskæftigelse og sociale anliggender og deres budgetposter, og at Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed som nyt organ kræver nye ressourcer for at kunne fungere gnidningsløst; understreger navnlig, at oprettelsen af Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed ikke bør føre til en reduktion af ressourcer og kapaciteter for Den Europæiske Beskæftigelsestjeneste (Eures), som spiller en central rolle med hensyn til at lette unionsborgernes mobilitet og tilbyder tjenester og partnerskaber for jobsøgende og arbejdsgivere, offentlige arbejdsformidlinger, arbejdsmarkedets parter og de lokale myndigheder; fremhæver derfor, at der er behov for at opretholde klare og separate budgetposter for både Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed og Eures;

60. påpeger, at Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed vil bidrage til at sikre, at EU-reglerne om arbejdskraftmobilitet og koordinering af de sociale sikringsordninger håndhæves effektivt og retfærdigt, vil hjælpe de nationale myndigheder med at samarbejde om at håndhæve disse regler og gøre det lettere for borgere og virksomheder at drage fordel af det indre marked; er af den opfattelse, at de fire agenturer Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (Cedefop), Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (Eurofound), Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut (ETF) og Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur (EU-OSHA) ganske vist overvejende er forskningsorienterede, men at de med fordel kan støtte og bidrage til Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndigheds arbejde;
 61. fremhæver, at gennemsigtighed og borgernes kendskab til agenturernes eksistens er af afgørende betydning for disses demokratiske ansvarlighed; mener, at det er af afgørende betydning, at agenturressourcer og -data er lette at anvende; opfordrer derfor til, at der foretages en vurdering af, hvordan data og ressourcer på nuværende tidspunkt præsenteres og stilles til rådighed, og af hvor let borgerne kan finde, genkende og bruge dem;
 62. anbefaler, at alle agenturer fokuserer på offentlig kommunikation og offentlig omtale, da deres eksistens og aktiviteter ofte ikke er kendt blandt borgerne;
 63. tilskynder EU-agenturerne til at overveje at vedtage en strategi for grundlæggende rettigheder, herunder en henvisning til grundlæggende rettigheder i en adfærdskodeks, der kan fastsætte personalets pligter og uddannelse; opfordrer til, at der oprettes mekanismer til at sikre, at eventuelle krænkelse af de grundlæggende rettigheder afdækkes og indberettes, og at det berørte agents vigtigste organer hurtigt gøres opmærksom på risikoen for sådanne krænkelse; opfordrer til, at der, når det er relevant, oprettes en stilling som ansvarlig for grundlæggende rettigheder, der rapporterer direkte til bestyrelsen (for at sikre en vis grad af uafhængighed i forhold til det øvrige personale), med henblik på at sikre, at trusler mod de grundlæggende rettigheder omgående imødegås, og at der foregår en løbende opgradering af politikken for grundlæggende rettigheder inden for organisationen; tilskynder til, at der udvikles en regelmæssig dialog med civilsamfundsorganisationer og relevante internationale organisationer om spørgsmål vedrørende grundlæggende rettigheder; opfordrer til, at overholdelsen af de grundlæggende rettigheder gøres til et centralt element af det pågældende agents mandat til samarbejde med eksterne aktører, herunder navnlig medlemmer af nationale forvaltninger, som de interagerer med på operationelt plan.
 64. opfordrer alle agenturer på området retlige og indre anliggender til at overveje at lade sig registrere inden for rammerne af ordningen for miljøledelse og miljørevision (EMAS) med henblik på at forbedre deres miljøpræstationer.
 65. pålægger sin formand at sende denne beslutning til de agenturer, der er underlagt denne dechargeprocedure, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* (L-udgaven).
-